

Gud, efter dig jeg længes

mel. H. Issac ca. 1500 - senere traditionel form

Gud, ef - ter dig jeg læn - ges, når jeg af syn - den træn - ges, til

dig står al min lid; jeg på dit ord, o Fa - der, på

nå - den mig for - la - der, o Her - re, vær mig mild og blid

2 Mit hjerte gøres bange
for mine synder mange,
dog Jesus er min trøst;
jeg tror ham vel for alle,
han vil mig ej undfalde,
han har mig med sit blod forløst.

3 Stor fristelse jeg finder,
og hårdt mig synden binder,
Gud, hjælp derfra mig ud!
I døden som i live
lad mig fortabt ej blive,
og evig priser jeg min Gud!

4 Du livsens Herre kære,
min Jesus vil du være,
livsaligt er dit navn!
Min frelser, Jesus milde,
du ej fra mig dig skille,
du altid er min trygge havn!

5 Gud Fader, som mig skabte,
tæl ej mig blandt fortabte,
mit håb er sat til dig!
Guds Søn, som mig forløste,
din hjælp mig altid trøste,
styrk det, du har begyndt i mig!

6 Du, Helligånd, mig råde,
giv visdom mig og nåde,
giv glæde til dit råd!
Mit kald mig helligt være,
giv mod til kors at bære
og i Guds Himmel del og lod!

Hans Christensen Sthen 1589.